

Zajęcia paluszkowe

Sensomotoryczne zabawy paluszkowe i pokazywane wierszyki z wykorzystaniem pacynek, nakrętek, nakładek - macek, drucików, kolorowych rękawiczek lub innych przedmiotów to aktywności, które mają zachęcić dziecko do manipulowania z równoczesnym rytmicznym wypowiedzianiem słów. Efekt dynamicznej inscenizacji działa niezawodnie - dziecko włącza się do zabawy niemal natychmiast.

Zabawy paluszkowe połączone z pokazywaniem treści piosenek i wierszyków to bardzo lubiana i chętnie podejmowana przez dzieci aktywność. „Teatrzyk”, który powstaje dzięki paluszkowym kukiełkom, animowany do słuchanej opowieści, sprawia, że dziecko z zaciekawieniem staje się widzem, a także aktorem tego małego spektaklu. Wyczarowany (przy użyciu własnych paluszków lub prostych przedmiotów) spektakl, wyrecytowany wiersz, wypowiedziane słowo bądź śpiewana piosenka od razu przyciągają uwagę małego odbiorcy.

Uszy słyszą, oczy patrzą, a zmysł dotyku aktywizowany jest przez dotykanie i poruszanie własnych palców, głowy, brzucha czy kolan.

Taka polisensoryczna zabawa sprzyja **rozwijaniu myślenia, pamięci, uwagi, nabywaniu spostrzeżeń dotykowych**, a także **dostarczaniu wzorców prawidłowej wymowy**. Poprzez wykonywanie precyzyjnych ruchów całą dłonią, palcami lub ramieniem **doskonalona jest sprawność małej i dużej motoryki**. Im większa różnorodność przedmiotów, którymi dziecko manipuluje, tym więcej doznań odbiera ciało, a do mózgu doływa więcej bodźców stymulujących rozwój.

W korze mózgowej ośrodki odpowiedzialne za ruchy ręki znajdują się w pobliżu ośrodków zawiadujących ruchami artykulacyjnymi. Powoduje to, że poprzez stymulację ręki uaktywniany jest również ośrodek w mózgu odpowiedzialny za mowę. Jeżeli dziecko mówi niezrozumiale, mało i słabo, to zwykle jego sprawność manualna jest także na bardzo niskim poziomie. Kiedy łączony jest ruch ciała i mowa – obszary te wzajemnie się stymulują, usprawniając motorykę i poprawiając z czasem mowę.

Zabawy paluszkowe, rymowanki i piosenki są aktywnościami, które towarzyszą dzieciom niemalże od urodzenia. W ujęciu antropologicznym są też jednymi z najstarszych i najbardziej uniwersalnych rodzajów zabaw, a ich przykłady znane są w historii od dawien dawna. Przykłady: *Idzie rak, nieborak...*, *Pisze Pani na maszynie A,B,C przecinek...*, *Ważyła sroczka kaszkę...*, *Idzie kominiarz po drabinie...* czy *Kosi, kosi łapci...* .